

Tjenestemandsløvens Bud om, at Bestemmelserne om Stedstillæget skal revideres ved et Forslag, der skal være forelagt inden 1. December dette Aar, og at Bestemmelserne om Konjunkturtillæget ligeledes skal være reviderede inden Aarets Udgang. Med Hensyn til Stedstillæget er det paalagt Lønningsraadet at udarbejde Forslag til Revisionsbestemmelser, og det har det ogsaa gjort. Som det vil ses, adskiller Lønningsraadets Forslag, som Regeringen fuldkommen har kunnet optage, sig ikke paa noget væsentligt Punkt fra den bestaaende Lov. Den vigtigste Afvigelse er den, at det foreslaas, at de enkelte Byers Klassifikation ikke skal optages i selve Loven, saaledes at det der nævnes, hvilke Byer der tilhører de enkelte Klasser, men at dette skal ske paa Finansloven. Endvidere foreslaar Lønningsraadet, at der skal kunne ske en friere Bevægelse mellem Klasserne end før. Det, der i saa Henseende vil have størst Betydning, er, at medens efter den nugældende Lov ingen kunde komme op i Klasse A uden dem, der var nævnte i Loven, altsaa København, Frederiksberg og Gentofte Kommune, kan nu Byer, der staar i Klasse B, flyttes op i Klasse A, naar Omstændighederne maatte tale derfor. — Det Revisionsforslag, vi har modtaget fra Lønningsraadet, omfatter ikke Stedstillægets Størrelse. Det foreslaas revideret sammen med Konjunkturtillæget, men Regeringen har sat det nugældende Stedstillæg ind.

Hvad Konjunkturtillæget angaar, paa hviler det ikke Lønningsraadet at stille Forslag derom. Med Hensyn til dette Tillæg har Regeringen ment, at det var rigtigst, at det ligesom Stedstillæget skulde følge Finansaaaret. Det sidste er ogsaa for Stedstillægets Vedkommende foreslaaet af Lønningsraadet. Derfor foreslaas det at forlænge det nuværende indtil 31. Marts 1921, hvorefter Spørgsmaalet om Stedstillægets Revision paa ny skal tages op. Noget lignende foreslaar Regeringen nu for Konjunkturtillægets Vedkommende, saaledes at baade Stedstillæg og Konjunkturtillæg følger ikke Kalenderaaret, men Finansaaaret, hvad der i mange Henseender vil være det mest praktiske. I Henhold hertil foreslaas det at forlænge det nuværende Konjunkturtillæg til 31. Marts 1921, hvorefter da baade Stedstillæget og

Konjunkturtillæget skal tages op til fornyet Revision. Med Hensyn til Stedstillæget har Forslaget ikke mødt nogen egentlig Opposition. Det har derimod været Tilfældet, hvad Konjunkturtillæget angaar, idet Tjenestemændene, meget indtrængende endogsaa, har krævet en Forhøjelse af dette, en meget væsentlig Forøgelse, som Statistisk Departement har udregnet til ca. 34 Mill. Kr. om Aaret. Jeg maatte modsætte mig dette Krav, idet jeg for det første ikke mente, at Statskassen havde Raad til saa store Udgifter, at den overhovedet ikke havde Raad til nogen væsentlig større Lønningsudgift, end den i Øjeblikket har, men ogsaa, fordi jeg ikke kunde godkende Tjenestemændenes Opfattelse af Konjunkturtillægets Beskaffenhed. De mente, at Konjunkturtillæget skulde forhøjes, fordi Pristallet viste en Stigning; men Tjenestemandsløven bestemmer i saa Henseende, at Pristallets Stigning giver sig Udtryk i Dyrtidstillæget, der automatisk stiger og synker efter Pristallet, men derimod ikke i Konjunkturtillæget. Naar man gennemlæser de Forhandlinger, der blev ført i Lønningskommissionen og senere i Rigsdagen, vil man se, at allerede den Gang blev det tilstrækkelig tydeligt fastslaaet, at Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg var ikke et og det samme. Det vilde ogsaa være besynderligt at have to Tillæg, naar de var ganske det samme og det ene skulde rette sig ganske efter Dyrtiden som det andet. Det blev udtrykkelig hævdet, at Konjunkturtillæget skulde være et Udtryk for Velstandsforholdene, Konjunkturerne i det hele, ikke blot Tjenestemandstandens Velstandsforhold, men ogsaa Statskassens og navnlig det erhvervende Samfunds Velstandsforhold. Det var Forudsætningen. Det blev udtalt i Lønningskommissionens Betænkning, og det blev udtalt med stor Styrke under Forhandlingerne i Salen. Det er ogsaa en Betragtning, som den nuværende Formand for Lønningsraadet, som den Gang var Ordfører for Lønningslovforslaget i Folketinget, delte. — Og hvorledes er nu Konjunkturerne i al Almindelighed for Øjeblikket? Ja, de er i meget høj Grad nedadgaaende, det kan ingen lukke Øjnene for. Allerede den Gang, jeg forhandlede med Tjenestemændene, var det øjensynligt, at